

فهرست

- ۲ معرفی مرکز رشد واحدهای فناور دانشگاه علم و صنعت ایران
- ۷ عناوین تسهیلات و امتیازات مرکز به واحدهای فناور
- ۸ آیین نامه پذیرش
- ۱۶ آیین نامه طرح شتاب‌دهنده شرکت‌های دانش بنیان دانشگاهی
- ۲۱ شیوه نامه حمایت از شرکت‌های دانش بنیان
- ۲۷ آیین نامه عقد قرارداد با شرکت‌های مستقر
- ۳۲ آیین نامه تعیین اعتبار شرکت‌های مستقر

مرکز رشد دانشگاه علم و صنعت ایران

معرفی مرکز رشد

ماموریت اصلی مراکز رشد ایجاد فضای مناسب جهت تجاری‌سازی دستاوردهای تحقیقاتی و فناورانه و حمایت از توسعه کسب و کارهای دانش بنیان است. مرکز رشد واحد های فناوری دانشگاه علم و صنعت ایران با ارائه خدمات حمایتی از ایجاد و توسعه کسب و کارهای جدید توسط کارآفرینان در قالب واحدهای نوپای فعال صاحب ایده در حوزه فناوری های پیشرفته و اهداف اقتصادی مبتنی بر دانش و فناوری پشتیبانی می‌کند. مراکز رشد معمولاً در کنار یک مرکز تحقیقاتی یا دانشگاهی تاسیس می‌شوند تا خدمات پشتیبانی برای پرورش یک نوآوری را یک اختراع جهت تبدیل شدن به یک شرکت صنعتی را ارائه کنند. در سرتاسر جهان این نکته پذیرفته شده است که مراکز رشد ابزارهای مطمئنی برای تبدیل نوآوری‌ها و دستاوردهای تحقیقاتی به محصولات تجاری و نیز ترغیب کارآفرینی و توسعه تکنولوژیک به ویژه در حوزه فناوری‌های پیشرفته هستند.

برهمن اساس، مرکز رشد واحد های فناور دانشگاه علم و صنعت ایران در سال ۱۳۸۱ موفق به کسب موافقت اصولی گردید و در حال حاضر در فضایی مستقل از پردیس اصلی دانشگاه علم و صنعت ایران در زمینی به مساحت ۲۵۰۰ متر مربع و با بنای مفید ۴ هزار مترمربع مستقر است و با ارائه امکانات و خدمات مورد نیاز به صاحبان ایده و شرکتهای کوچک و متوسط نوپای فناور، هزینه های شروع به کار آنها را پایین آورده و ریسک شکست این واحدها را کاهش می دهد. این مرکز با همکاری مدیریت تجاری سازی دانشگاه، اقدام به برگزاری کلاسهای متعدد و ارائه مشاوره های مختلف مدیریتی، بازاریابی، حقوقی و تخصصی، در جهت تقویت ساختاری و سیستمی این شرکتهای گام بر می‌دارد و راه را برای پرورش ایده ها و تجاری سازی آن ها هموار می‌سازد.

در حال حاضر ۲۵ واحد فناور با ایده های محوری مبتنی بر دانش در این مرکز مستقرند که تعداد ۹ واحد فناور در مرحله دانش بنیان هستند، ۱۱ واحد فناور در مرحله رشد و ۴ واحد دیگر در مرحله پیش رشد می باشند. همچنین در سال های اخیر امکان حضور مجازی واحدهای فناور تاسیس شده توسط اعضای هیئت علمی دانشگاه در مرکز رشد فراهم گردیده است. و در حال حاضر دو شرکت به صورت مجازی از خدمات این مجموعه بهره مند می شوند.

واحدهای فناوری دانش بنیان مستقر (به همراه ایده محوری) در مرکز رشد واحدهای فناوری دانشگاه علم و صنعت ایران (۱۳۹۶):

ردیف	واحد فناوری	زمینه ی فعالیت	عضو هیات علمی
۱	مهندسی فرآیند گستر آرتیمان	ارائه خدمات مهندسی مشاور Cfd	دکتر سید حسن هاشم آبادی
۲	مگاموج ایرانین	مخابرات فضایی (ماهواره ای)	دکتر سید علی اصغر بهشتی شیرازی
۳	دانش پویان آتی صنعت پاد	طراحی و ساخت مخزن و قاب پرس ایزواستاتیک	دکتر محمد صدیقی
۴	تکین، مقاوم سازی پیشرفته	ترمیم و مقاوم سازی مخازن نفت	دکتر محمودمهرداد شکرپه
۵	بهسازان سیستم های انرژی پویا	طراحی بویلرهای بازیافت سیستم های همزمان	دکتر سپهر صنایع
۶	نوآوران صنعت ریلی پایش	سیستم پایش لکوموتیوهای زیمنس	دکتر احمد میرآبادی
۷	فنکاوان آرال	پروفیل نگار لیزری چرخ قطار	دکتر داوود بونسیان

سایر واحدهای فناوری مستقر (به همراه ایده محوری) در مرکز رشد واحدهای فناوری دانشگاه علم و صنعت ایران (۱۳۹۶)

ردیف	واحد فناوری	زمینه ی فعالیت	مرحله	مدیر عامل یا رئیس هیات مدیره
۱	راهکار پردازش ژرف	نویسه خوان فارسی	دانش بنیان	مهندس علیرضا نوریان
۲	دانش پژوهان صنعت هوشمند	سامانه کاندیدبینینگ ورودی و خروجی آنالوگ/دیجیتال	رشد	مهندس بهروز بونسی
۳	مهناک فناوری های پارس	ارتباطات آنلاین و سرویس های بر پایه وب	رشد	مهندس مجید خواهانی
۴	پایش هوشمند زیر بنا	ایمنی پل های ریلی	رشد	دکتر شروان عطایی

ردیف	واحد فناوری	زمینه‌ی فعالیت	مرحله	مدیر عامل یا رییس هیات مدیره
۵	آزمون پردازش	طراحی و ساخت بالانس های صنعتی	رشد	دکتر نوروز محمد نوری
۶	ریل اندیشان دانا	فرش های الاستیک جاذب ارتعاش در خطوط ریلی	رشد	مهندس امید صیادی
۷	بایان	ساخت مواد پایه سرامیکی پیشرفته	رشد	مهندس حافظ احمدی
۸	فرا صنعت نور موج	طراحی و ساخت میکرو پراب جهت تحریرک و ثبت سیگنال های عصبی	رشد	دکتر جواد پاوند حسینی
۹	بهین سازان فرآیند امین(بهفا)	ارائه خدمات مشاوره‌ای مدیریتی از جمله مدیریت فرآیندهای کسب و کار	رشد	مهندس مهراد آقا کرمانی
۱۰	پیشگامان علم و دانش	سامانه‌ی هوشمندسازی وایت برد	رشد	مهندس میلاد فامیلیان
۱۱	پژوهش و توسعه بارمان سامانه	توسعه سامانه آموزش مجازی با توجه به نیازمندی ها و رویکردهای جدید	رشد-مجازی	مهندس حمید کندی دانی
۱۲	پیشازان صنعت فضا پویان	طراحی و تولید نرم افزار کتابخانه دیجیتال	رشد-مجازی	دکتر سید مجید اسماعیل زاده
۱۳	فناوری سامانه های الکترونیک عصبی	فناوری سامانه های الکترونیک عصبی	رشد-مجازی	دکتر عباس عرفانیان
۱۴	الکترو پرو تو علم و صنعت	تجهیزات پزشکی	رشد-مجازی	دکتر بیژن غفاری
۱۵	ردنگار امن	گیرنده های GNSS مقاوم در برابر اختلال و در دینامیک های بالا	رشد-مجازی	دکتر سید محمدرضا موسوی میر کلایی
۱۶	پرهیب سپهر هنر پارس	خاک به عنوان مصالح ساخت	پیش رشد	مهندس احمد علی نامداریان
۱۷	آتی بین فناور ایساتیس	هوشمند سازی (IoT) و طراحی سیستم های کنترلی	پیش رشد	مهندس رضا فلاحتی مروست
۱۸	تجهیزات گستر پزشکیان	اتصال کاهنده‌ی نویز ابزار دندان پزشکی	پیش رشد	مهندس علی میرزایی
۱۹	ریل تراز ایمن	طراحی و ساخت تجهیزات پایش وضعیت در حوزه ریلی	پیش رشد	مهندس امیرحسین محمدرضایی

اهم اهداف و مأموریت‌های مرکز رشد واحد‌های فناور دانشگاه علم و صنعت ایران:

- * حمایت از ایجاد و توسعه کارآفرینی و تحقق نوآوری‌های فناورانه
- * کمک به رونق اقتصاد ملی مبتنی بر دانش و فناوریهای پیشرفته
- * ایجاد فضای مناسب جهت تجاری کردن دستاوردهای تحقیقاتی و فناورانه
- * بستر سازی در راستای ایجاد فرصتهای شغلی به منظور جذب کارآفرینان و دانش‌آموختگان دانشگاهی جهت توسعه فناوری‌های پیشرفته
- * تخصیص فضا و امکانات برای گسترش و رشد واحدهای کوچک و متوسط دانش بنیان فعال در زمینه فناوریهای نوین
- * عقد قراردادهای نیابتی و ارائه ضمانتنامه های لازم به نهادها و سازمانهای خارج دانشگاه جهت واگذاری به واحدهای فناور
- * در اختیار قراردادن امکانات کارگاهی و آزمایشگاهی برای پیشبرد توسعه محصولات واحدهای فناور

نحوه پذیرش در مرکز رشد:

علاقتمندان می‌توانند درخواست پذیرش خود را از طریق سامانه incub.iust.ac.ir به مدیریت مرکز رشد واحد‌های فناور دانشگاه علم و صنعت ایران ارسال نمایند. این درخواست در ابتدا در شورای رشد دانشگاه علم و صنعت که متشکل از اعضای هیات علمی و مدیران صنایع و کارآفرینان می‌باشند، مطرح خواهد شد و بر اساس رای این شورا مجوز ورود و یا عدم ورود به این مرکز را دریافت خواهد کرد. مرکز رشد در راستای اهداف و مأموریت‌های فوق، به آرایه دهندگان ایده‌های جدید صنعتی دانش محور به اشکال مختلف خدمت آرایه می‌نماید:

دوره پیش رشد: دوره ای ۶ ماهه (و حداکثر ۹ ماهه با مجوز مرکز) است که در آن به هسته تحقیقاتی و یا واحد فناور که دارای ایده‌های نو و کارآفرین صنعتی دانش محور هستند؛ با ارائه طرح تجاری خود و تایید امکان‌پذیری آن توسط مرکز، از امکانات فیزیکی این مرکز بهره‌مند می‌شوند و با هدف تکمیل طرح تجاری و محصول فناورانه، در آن استقرار می‌یابند.

دوره رشد: دوره‌ای است حداکثر ۳ ساله که طی آن واحدهای فناوری مستقر در مرکز رشد به معیارهای رشد یافتگی دست یافته و پس از آن از مرکز رشد خارج می‌شوند.

واحد فناور مستقر مجازی: واحد فناوری است که با مجوز مرکز رشد تحت حمایت و نظارت مرکز رشد قرار می‌گیرند ولی به صورت فیزیکی در محل مرکز رشد مستقر نمی‌گردد. این نوع شرکت به خاطر ضمانتهای حقوقی فقط به واحدهای فناوری اختصاص دارد که عضو اصلی هیات مدیره شرکت و یا مسئول اصلی واحد فناور، یک عضو هیات علمی دانشگاه علم و صنعت ایران باشد.

شرایط ورود

شرایط ورود به دوره پیش رشد: داشتن طرح تجاری اولیه برای یک ایده که حداقل در سطح آمادگی فناوری (TRL) حدود ۴ تا ۵ باشد. بدین معنی که کارهای آزمایشگاهی روی محصول فناورانه به اندازه کافی انجام شده باشد و آماده طی کردن مراحل تجاری سازی باشد. تشخیص این موضوع بر عهده شورای مرکز رشد می‌باشد.

شرایط ورود به دوره رشد: داشتن طرح تجاری متقن و مستدل برای یک ایده که حداقل در سطح آمادگی

فناوری (TRL) حدود ۵ تا ۶ باشد. بدین معنی که کارهای آزمایشگاهی روی محصول فناورانه به اندازه کافی انجام شده باشد، و مطالعات اولیه تجاری شدن آن به خوبی به اتمام رسیده باشد و برنامه تجاری سازی به اندازه کافی روشن باشد. تشخیص این موضوع بر عهده مرکز رشد می‌باشد.

شرایط ادامه حضور در سالهای دوم و سوم: هر ساله باید یک گزارش کامل از پیشرفت کار بر روی برنامه تجاری شرکت برای ایده محوری ارائه شود. اگر شرکت ضمن حضور مناسب در محل، رعایت قوانین و مقررات مرکز در دوران استقرار، پیشرفت مناسبی داشته باشد، امکان ادامه حضور پیدا می‌کند.

مقررات استقرار مجازی

- * قرارداد استقرار را امضا نماید و مدارک مربوطه را به طور کامل تحویل دهد.
- * در مدت استقرار واحد فناور موظف کلیه قراردادهای منعقد با کارفرما و یا پیمانکاران (و کارمندان) را به طور رسمی به اطلاع مرکز رشد برساند.
- * به صورت فصلی گزارشی از اقدامات انجام شده و فعالیتهای صورت پذیرفته در رابطه با ایده محوری ارائه کند.
- * به صورت سالانه گزارش کاملی از پیشرفت طرح تجاری ارائه کند.
- * در مواقع و مواردی که مراجع ذیصلاح درخواست گزارش مشخصی می‌کنند، پاسخ گو باشند و اقدام موثر انجام دهند.

مقررات استقرار فیزیکی

- ضمن رعایت مقررات استقرار مجازی، لازم است موارد زیر را رعایت کنند:
- * حداقل در هفته یک نفر به طور موثر ۴۰ ساعت در هفته و حداقل پنج ساعت در روز حضور داشته باشد. در مواردی که کل تیم واحد فناور، مجبور به انجام یک ماموریت می‌شوند و مدتی محل را ترک می‌کنند، باید موضوع به طور رسمی به مرکز اعلام شود. و متعاقب آن گزارشی از عملکرد واحد در طی این مدت در راستای ایده محوری ارائه شود. در صورت عدم حضور موثر بیش از سه ماه در مرکز، واحد فناور باید محل را ترک کند
- * نام افرادی که به واحد فناور در رفت و آمد مکرر هستند، به طور رسمی اعلام کنند.
- * نام افرادی که حق باز کردن درب دفتر کار را به تنهایی دارند، به طور رسمی معرفی کنند.
- * واحدهای فناور اجازه کار آموزشی در مرکز ندارند
- * فعالیت اصلی واحدهای فناور باید متمرکز بر ایده محوری باشد و فقط انجام کارهای جانبی تا حدی مجاز است که به مرکز رشد گزارش شود و بر پیشرفت ایده محوری تاثیر منفی نگذارد

ردیف	عناوین تسهیلات / امتیازات مرکز به واحدهای فناوری	دانش بنیان	رشد مجازی	رشد	پیش رشد	شتاب دهنده
۱	اختصاص اعتبار سالیانه تا سقف مصوب سالیانه	✓	✓	✓	✓	✓
۲	حمایت برای طراحی و چاپ بروشور معرفی توانمندی ها	✓	✓	✓	✓	✓
۳	حمایت برای ساخت و انتشار فیلم معرفی توانمندی ها	✓	✓	✓	✓	✓
۴	حمایت برای حضور و معرفی در نمایشگاههای تخصصی و عمومی	✓	✓	✓	✓	✓
۵	استفاده از امکانات مرکز رشد از قبیل سالن اجتماعات، خط تلفن و ...	✓	✓	✓	✓	✓
۶	برگزاری دوره ها و کارگاههای آموزشی	✓	✓	✓	✓	✓
۷	خدمات میزبانی وب سایت، اینترنت و ایمیل رایگان	✓	✓	✓	✓	✓
۸	تخفیف خدمات آزمایشگاهی و کارگاهی مطابق تخفیف به اعضای هیات علمی	✓	✓	✓	✓	✓
۹	مجوز ترده در دانشگاه، امکان استفاده از کتابخانه، سلف سرویس و بهره مندی از خدمات رفاهی و امکانات ورزشی دانشگاه	✓	✓	✓	✓	✓
۱۰	مشارکت و همکاری در پروژههای صنعتی و فناوری دانشگاه حسب مورد	✓	✓	✓	✗	✗
۱۱	امکان اعطای بیمه تکمیلی به کارکنان	✓	✓	✓	✗	✗
۱۲	تخصیص فضای فیزیکی جهت استقرار شرکت به عنوان دفتر کار (داخل یا بیرون دانشگاه)	✓	✗	✓	✓	✗
۱۳	محاسبه امتیاز فعالیت های فناورانه شرکت در گزنت سالیانه اساتید	✓	✗	✗	✗	✗

آیین نامه پذیرش

مرکز رشد واحدهای فناوری دانشگاه علم و صنعت ایران

مقدمه

رشد کمی و کیفی دانشگاه‌ها پس از انقلاب اسلامی از طرفی موجب تغییر مأموریت‌های دانشگاه و از طرف دیگر موجب افزایش فارغ‌التحصیلان دانشگاهی گردیده است. عدم توازن رشد اقتصادی کشور با افزایش نیروی انسانی متخصص موجب معضلی به نام بیکاری فارغ‌التحصیلان دانشگاهی و مهاجرت بی‌رویه نیروی کار خلاق از کشور شده است. فارغ‌التحصیلان دانشگاهی علیرغم داشتن دانش کافی برای ایجاد شغل، به دلیل نداشتن امکانات، سرمایه و توان پذیرش ریسک شکست، به‌ندرت به ایجاد شغل مبادرت می‌کنند. در این میان مراکز رشد با سرمایه‌گذاری، هدایت و آموزش، ضریب ریسک شرکت‌های نوپا را کاهش داده و می‌توانند نقش مهمی در جهت ایجاد اشتغال و کارآفرینی ایفا نمایند.

این آیین‌نامه به‌منظور تعیین شرایط و ضوابط پذیرش واحدهای فناور در مرکز رشد واحدهای فناوری دانشگاه علم و صنعت ایران تهیه می‌گردد.

ماده ۱- تعاریف

۱. **مرکز رشد:** منظور از مرکز رشد در این آیین نامه مرکز رشد دانشگاه علم و صنعت ایران می باشد.
۲. **هیئت امنای:** هیئت امنای مرکز رشد همان هیئت امنای دانشگاه علم و صنعت ایران است.
۳. **واحدهای فناوری:** واحدهای فناوری شرکت های پذیرش شده در مرکز رشد می باشند.
۴. **قرارداد حمایت:** قراردادی که به منظور حمایت مادی و معنوی بین مرکز رشد و واحد فناور منعقد می گردد.

ماده ۲- انواع پذیرش در مرکز رشد

- ۱-۲- **هسته های شتاب دهنده فناوری:** مجموعه ای از اشخاص حقیقی شامل دانشجویان و فارغ التحصیلان دانشگاه علم و صنعت که تحت نظر یکی از اعضای هیئت علمی جهت تولید یک محصول فناورانه مورد تأیید مرکز رشد فعالیت می نمایند.
- ۲-۲- **دوره پیش رشد:** دوره ای ۶ ماهه است که در آن صاحبان ایده های کارآفرین، تجاری سازی محصول اولیه خود را پیگیری و بازاریابی می کنند.
- ۲-۳- **دوره رشد:** دوره ای حداکثر ۳ ساله است که طی آن واحدهای فناور مستقر در مرکز رشد به معیارهای رشد یافتگی نائل گردیده و ایده ارائه شده خود را به محصول تجاری تبدیل و به بازار عرضه می کنند.
- ۲-۴- **دوره رشد مجازی:** دوره رشد مجازی دوره ای است که طی آن گروه های صاحب ایده فناوری تحت مدیریت یکی از اعضای هیئت علمی دانشگاه علم و صنعت تشکیل و در آزمایشگاه تحقیقاتی عضو هیئت علمی مستقر می گردند و برای تجاری سازی ایده فناوری خود مورد حمایت مرکز رشد قرار می گیرند. مرکز رشد تعهدی در خصوص ارائه فضای فیزیکی به واحد پذیرفته شده به صورت رشد مجازی ندارد.
- ۲-۵- **شرکت های دانش بنیان:** منظور شرکت های دانش بنیان اعضای هیئت علمی است که مشمول آیین نامه حمایت از شرکت های دانش بنیان دانشگاهی مصوب هیئت امنای دانشگاه بوده و بنا بر شرایط همان آیین نامه در مرکز رشد یا دیگر فضاهای اختصاصی مستقر می گردند.

ماده ۳- شرایط پذیرش

۳-۱- هسته‌های شتاب‌دهنده فناوری

- الف: کسب جایزه در مسابقات ایده‌های نوآورانه و یا روندهای مشابه که مرکز نوآوری دانشگاه علم و صنعت ایران به صورت دوره‌ای برگزار می‌کند.
- ب: پذیرش یکی از اعضای هیئت‌علمی جهت هدایت گروه.
- ج: پذیرش شرایط آیین‌نامه شتاب‌دهنده مصوب مرکز رشد.

۳-۲- دوره پیش رشد

- الف- داشتن ایده محوری که مراحل تحقیقاتی و آزمایشگاهی آن انجام شده باشند
- ب- ارائه مدل تجاری و طرح تجاری اولیه برای محصول
- ج- تصویب ایده محوری در شورای مرکز رشد
- د- پذیرش آیین‌نامه و مقررات مرکز رشد

۳-۳- دوره رشد

- الف- داشتن محصول یا خدمت کمینه قابل عرضه (MVP)
- ب- مدل تجاری و طرح تجاری قابل دفاع
- ج- تصویب ایده محوری در شورای مرکز رشد
- د: پذیرش آیین‌نامه و مقررات مرکز رشد

۳-۴- دوره رشد مجازی

- الف- دارا بودن شرایط دوره رشد
- ب- عضویت یک عضو هیئت‌علمی دانشگاه علم و صنعت ایران در شرکت مزبور

۳-۵- شرکت‌های دانش‌بنیان

- پذیرش این شرکت‌ها بر اساس آیین‌نامه حمایت از شرکت‌های دانش‌بنیان دانشگاهی توسط مدیریت تجاری‌سازی و کارآفرینی انجام می‌گردد. شرکت‌های متقاضی پس از تأیید توسط مدیر تجاری‌سازی به مرکز رشد معرفی می‌گردند.

ماده ۴- روند بررسی و پذیرش

روند بررسی و پذیرش در مرکز رشد دانشگاه علم و صنعت ایران در این آیین نامه از سه مسیر ذیل انجام می گردد.

۴-۱- هسته های شتاب دهنده دانش بنیان

الف- ثبت نام در مسابقات یا فراخوان های مرکز نوآوری دانشگاه علم و صنعت ایران و پذیرش در آن دوره ها

ب- کسب موافقت یکی از اعضای هیئت علمی مرتبط با موضوع در خصوص استفاده هسته از راهنمایی و استفاده از امکانات آزمایشگاهی

ج- عقد قرارداد حمایت با مرکز رشد

د- اجرای صحیح و دقیق روند پیش بینی شده در قرارداد

۴-۲- دوره پیش رشد، رشد و رشد مجازی

الف- تعیین ایده محوری فعالیت شرکت

ب- تکمیل اطلاعات مربوط به ایده محوری بر روی سامانه پذیرش مرکز رشد و دریافت موافقت اولیه مرکز

ج- تهیه مدل و طرح تجاری برای ایده محوری

د- دفاع فنی و تجاری از ایده محوری در شورای مرکز رشد

ه- موافقت شورا مبنی بر ورود در یکی از دوره های پیش رشد، رشد یا رشد مجازی

و- عقد قرارداد حمایت متناسب با نوع پذیرش

ز- اجرای صحیح و دقیق روند پیش بینی شده در قرارداد

۴-۳- شرکت های دانش بنیان

شرایط و روند پذیرش شرکت های دانش بنیان اعضای هیئت علمی توسط دفتر تجاری سازی، نوآوری و کارآفرینی دانشگاه انجام و نتیجه طی یک نامه رسمی به مرکز رشد اعلام می گردد.

ماده ۵- مدت و سرنجام دوره‌ها

الف- شتاب‌دهنده:

۱-۵- مدت فعالیت هسته‌های شتاب‌دهنده ۶ ماه است که با موافقت مدیر مرکز تا ۳ ماه دیگر قابل تمدید است. پس از انقضای این مدت قابل تمدید نخواهد بود.

۲-۵- در صورت عدم موفقیت و یا انجام ندادن به‌موقع تعهدات ذکرشده در قرارداد، هسته شتاب‌دهنده به تشخیص مدیر مرکز منحل و فعالیت آن متوقف می‌گردد.

۳-۵- در صورت موفقیت طرح در مرحله شتاب‌دهنده، این هسته می‌تواند متقاضی ورود به دوره پیش رشد، رشد یا رشد مجازی گردیده و مطابق آیین‌نامه روند پذیرش در این دوره‌ها را طی نماید.

ب- پیش رشد:

۴-۵- مدت دوره پیش رشد ۶ ماه است و در صورت موافقت مدیر مرکز فقط تا ۳ ماه قابل تمدید است.

۵-۵- واحدهایی که دوره پیش رشد را گذرانده‌اند می‌توانند متقاضی دوره رشد یا رشد مجازی باشند. در صورت تقاضا و ارائه گزارش از پیشرفت فعالیت‌های شرکت، در اولین جلسه بعدی شورا، عملکرد واحد مورد بررسی قرار گرفته و نسبت به ورود به مرحله رشد یا رشد مجازی تصمیم‌گیری خواهد شد. در صورت عدم موافقت با ورود به دوره رشد یا رشد مجازی واحد فناور موظف است ظرف حداکثر یک ماه از مرکز خارج گردیده و مطابق مقررات با مرکز تسویه حساب نماید.

۶-۵- در صورت عدم تسلیم به‌موقع درخواست کتبی جهت ورود به دوره رشد و موافقت مدیر مرکز، مبنی بر رسیدگی به درخواست دیر هنگام، مدت زمان دوره پیش رشد ۶ ماه منظور و مدت زمان حضور پس از ۶ ماه به‌عنوان دوره رشد در نظر گرفته خواهد شد.

ج: دوره رشد و رشد مجازی

۷-۵- مدت دوره رشد و رشد مجازی حداکثر ۳ سال و شامل ۳ قرارداد یک‌ساله خواهد بود. تمدید قرارداد پس از سال اول منوط به انجام تعهدات به تشخیص مدیر مرکز خواهد بود.

۸-۵- در صورتی که مرکز فضای کافی برای پذیرش واحدهای جدید را داشته باشد شورای مرکز رشد می‌تواند قرارداد حضور حداکثر ۲۰٪ متقاضیان هر سال را برای حضور در سال‌های چهارم یا پنجم تمدید نماید.

تبصره: ادامه حضور در مورد شرکت‌های رشد مجازی بعد از ۳ سال، بر اساس گزارش برنامه شرکت و نظر شورای مرکز رشد تصمیم‌گیری خواهد شد.

۹-۵- در صورت تمدید قرارداد در سال سوم به بعد قرارداد فقط شامل حضور بوده و مشمول حمایت از شرکت نخواهد شد.

د- شرکتهای دانش بنیان دانشگاهی

۱۰-۵- آن دسته از شرکتهای رشد و رشد مجازی که مشمول آیین نامه حمایت از شرکتهای دانش بنیان دانشگاهی باشند؛ پس از انقضای دوره رشد یا رشد مجازی می توانند متقاضی استقرار در مرکز رشد بر اساس آیین نامه مذکور گردند.

۱۱-۵- مدت زمان و نحوه حضور شرکتهای دانش بنیان اعضای هیئت علمی در مرکز رشد تابع سیاستها و آیین نامه جداگانه ای است که به تصویب هیئت رئیسه دانشگاه رسیده است.

ماده ۶- حمایت های مرکز رشد

مرکز رشد دانشگاه متناسب با نوع استقرار، از واحدهای فناور حمایت هایی به شرح زیر انجام خواهد داد:

۱-۶- استفاده از آدرس مرکز رشد برای ثبت رسمی محل شرکت:

به جز هسته های شتاب دهنده بقیه واحدهای فناور مستقر در مرکز با کسب موافقت کتبی مدیر مرکز می توانند در ثبت رسمی آدرس شرکت خود را مرکز رشد دانشگاه علم و صنعت ایران اعلام نمایند.

۲-۶- ارائه فضای فیزیکی برای اجرای ایده محوری:

مرکز رشد برای اجرای ایده محوری شرکتهای رشد، پیش رشد و دانش بنیان متناسب با امکانات خود فضای کاری مناسب در اختیار خواهد گذاشت.

۳-۶- معرفی به آزمایشگاهها و کارگاههای تخصصی دانشگاه:

کلیه واحدهای فناور تحت حمایت مرکز رشد می توانند با دریافت معرفی نامه از آزمایشگاهها و کارگاههای تخصصی دانشگاه با نرخ ترجیحی استفاده نمایند. هزینه خدمات استفاده شده باید نقداً و یا با استفاده از اعتبار حمایتی مرکز رشد پرداخت گردد.

۴-۶- آموزش :

کلیه واحدهای فناور و هسته های شتاب دهنده می توانند از برنامه های آموزشی مرکز رشد، دانشگاه و یا سازمان های خارج از دانشگاه استفاده نمایند. هزینه آموزشها با نرخ ترجیحی از محل اعتبارات

حمایتی شرکت‌ها کسر خواهد شد.

۶-۵- اعتبار حمایتی:

به‌منظور حمایت از شرکت‌های فناور، مرکز رشد با هریک از آن‌ها قراردادی متناسب با نوع استقرار منعقد می‌گردد. مبلغ اعتبار حمایتی به پیشنهاد مدیر مرکز و تصویب شورای مرکز رشد و تصویب هیئت‌امانی دانشگاه در ابتدای هر سال مشخص و قراردادها پس از تصویب با مبلغ تعیین‌شده منعقد خواهد شد.

۶-۶- عقد قرارداد نیابتی:

جهت تسهیل در عقد قراردادهای صنعتی شرکت‌های مستقر، مرکز رشد مطابق آیین‌نامه عقد قرارداد با واحدهای فناور مصوب هیئت‌رئیس دانشگاه، پس از بررسی‌های لازم نسبت به ارائه تضامین و عقد قرارداد با سازمان‌های معرفی‌شده از طرف واحد فناور اقدام و انجام شرح خدمات این قراردادها را به‌واسطه یک قرارداد داخلی به واحدهای فناور مستقر در مرکز واگذار می‌نماید. آن دسته از واحدهای مستقر که دارای شخصیت حقوقی در اداره ثبت شرکت‌ها باشند می‌توانند از مزایای این نوع قراردادها استفاده نمایند.

۶-۷- تبلیغات:

هزینه مشترک تبلیغات مانند چاپ کاتالوگ، شرکت در نمایشگاه و ... توسط مرکز رشد پرداخت می‌گردد. در صورت ضرورت پرداخت هزینه توسط واحدها بنا بر درخواست، واحدهای مستقر می‌توانند از اعتبار حمایتی خود استفاده نمایند.

۶-۸- معرفی به شرکت‌ها، سازمان‌ها و نهادهای مرتبط با تخصص واحد فناور به‌منظور بازاریابی محصولات و خدمات واحدهای فناور

ماده ۷- مقررات فعالیت واحدهای فناور

۷-۱- واحدهای مستقر که در مرحله شتاب‌دهنده، پیش‌رشد، رشد و یا رشد مجازی هستند باید بر اجرای ایده محوری خود متمرکز باشند. لذا هرگونه فعالیت خارج از ایده محوری ممنوع خواهد بود. به‌منظور معرفی بهتر واحد مستقر و پیشبرد ایده محوری، ارائه خدمات مرتبط با ایده محوری پس از ارائه گزارش توجیهی و کسب موافقت کتبی مدیر مرکز بلامانع است.

۷-۲- واحدهایی که دارای شخصیت حقوقی مستقل نیستند فقط از طریق مرکز رشد می‌توانند با سازمان‌های بیرون از مرکز رشد ارتباط برقرار نمایند.

۷-۳- واحدهایی که دارای شخصیت مستقل حقوقی هستند می‌توانند با نام تجاری و لوگوی خود

(با قید مستقر در مرکز رشد دانشگاه علم و صنعت ایران) با کلیه شرکت‌ها و ادارات ارتباط داشته باشند. محتوای این نامه‌ها نباید موجب تعهد حقوقی و مالی مرکز رشد دانشگاه گردد.

۴-۷- واحدهای مستقر در مرکز رشد اجازه فعالیت‌های آموزشی و برگزاری کنفرانس و ... که در قالب آیین‌نامه‌ها و مقررات دانشگاه قابل اجرا است را ندارند. آموزش‌های تخصصی ضروری که بخشی از شرح خدمات قراردادهای صنعتی باشد؛ مشمول این ممنوعیت نخواهد بود. تشخیص این نوع فعالیت‌ها به عهده مدیر مرکز رشد خواهد بود.

۵-۷- استقرار دستگاه‌ها و تجهیزات خاص که ممکن است ایمنی یا امکانات مرکز رشد را تحت‌الشعاع قرار دهد فقط با هماهنگی و موافقت کتبی مدیر مرکز انجام گردد.

ماده ۸- خروج از مرکز

استقرار در مرکز رشد مطابق این آیین‌نامه فقط برای پیشبرد ایده محوری شرکت‌ها است و در قالب عقد قراردادهای حمایتی امکان‌پذیر است. ادامه استقرار در مرکز رشد بدون قرارداد تخلف محسوب گردیده و موجب جریمه‌های ذیل خواهد شد.

۱-۸- پرداخت هزینه استفاده از فضای فیزیکی به میزان ۱/۵ برابر نرخ مصوب مرکز رشد.

۲-۸- عدم امکان استفاده از بخشودگی‌های مصوب دانشگاه

۳-۸- اخذ مطالبات مرکز رشد از طریق اجرای تضامین مالی

ماده ۹- اختتامیه

این آیین‌نامه در ۹ ماده در تاریخ ۹۶/۷/۳۰ در شورای مرکز رشد بررسی و مورد تصویب قرار گرفت و از تاریخ تصویب لازم‌الاجرا خواهد بود.

طرح شتاب دهنده شرکت های دانش بنیان دانشگاهی

مرکز رشد واحدهای فناوری دانشگاه
علم و صنعت ایران

مقدمه

به منظور توسعه کارآفرینی پایدار دانشجویان و اعضای هیئت علمی دانشگاه علم و صنعت ایران، طرح حمایت از فعالیت های فناورانه دانشجویان با اهداف ذیل مورد حمایت مشترک مرکز رشد دانشگاه و دانشکده ها قرار خواهد گرفت.

- توسعه کارآفرینان دانشگاهی
- پرورش ایده های علمی تخصصی دانشجویان
- ارتقاء فرهنگ کارگروهی
- تشکیل شرکت های دانش بنیان با خطر کم

ماده ۱- تعاریف

- ۱-۱- **گروه پژوهشی دانشجویی:** به گروهی از دانشجویان کارشناسی، کارشناسی ارشد و دکترا گفته می‌شود که برای تولید نمونه اولیه یک ایده یا محصول فناورانه تحت نظر یک یا چند عضو هیئت‌علمی دانشگاه علم و صنعت تشکیل می‌گردد.
- ۱-۲- **طرح فناورانه:** طرح فناورانه طرحی است که منجر به توسعه و ساخت نمونه اولیه یک ایده جدید یا محصول دانش‌بنیان قابل تجاری‌سازی گردد.
- ۱-۳- **مالکیت معنوی:** منظور از مالکیت معنوی حق انتفاع مادی و معنوی ناشی از نتایج حاصل از اجرای طرح فناورانه در قالب این آیین‌نامه است.
- ۱-۴- **دانشکده:** منظور از دانشکده در این آیین‌نامه یکی از دانشکده‌های دانشگاه علم و صنعت ایران است که متولی حمایت از طرح فناورانه می‌باشد.
- ۱-۵- **مرکز رشد:** منظور از مرکز رشد واحدهای فناوری دانشگاه علم و صنعت ایران می‌باشد.

ماده ۲- مراحل تصویب و انجام طرح

- ۲-۱- **فراخوان:** هر دانشکده بر اساس یک فراخوان عمومی ایده‌های جدید گروه‌های دانشجویی را جمع‌آوری نموده و به کمک مرکز رشد دانشگاه مورد ارزیابی اولیه قرار می‌دهد.
- ۲-۲- **تشکیل گروه:** برای هر ایده پذیرفته‌شده در مرحله اول، گروه پژوهشی دانشجویی متشکل از دانشجویان و حداقل یک عضو هیئت‌علمی تشکیل می‌شود.
- ۲-۳- گروه‌های پژوهشی دانشجویی پرسشنامه انجام طرح شامل مشخصات محصول، هزینه و زمان موردنیاز، درصد مشارکت هر یک از اعضا در طرح و ... را که توسط مرکز رشد تهیه می‌گردد؛ تکمیل و ارائه می‌نمایند.
- ۲-۴- **تصویب دانشکده:** در این مرحله طرح‌های ارائه‌شده در دانشکده‌ها مورد بررسی قرار می‌گیرند و در صورت تصویب طرح، دانشکده مربوطه تعهد می‌نماید که اجازه فعالیت گروه در فضاهای پژوهشی مشخص‌شده را بدهد و حداقل ۳۰٪ هزینه‌های طرح را تأمین نماید.
- ۲-۵- **تصویب مرکز رشد:** طرح‌های تأیید شده توسط دانشکده در شورای مرکز رشد دانشگاه از دیدگاه فرآیند تولید محصول و تجاری‌سازی مورد بررسی قرار گرفته و در صورت تأیید مابقی هزینه‌های انجام طرح تعهد می‌گردد.

۲-۶- اجرا: طرح‌های تأیید شده مطابق زمان‌بندی مصوب انجام و گزارش‌های مرحله‌ای آن به مرکز رشد ارائه می‌گردد.

تبصره: در صورت قصور مجریان در انجام طرح، مرکز رشد و دانشکده می‌توانند در هر مرحله طرح را متوقف نمایند.

ماده ۳- مزایای متعلق به گروه‌های پژوهشی دانشجویی

۳-۱- استفاده از حمایت دانشکده و مرکز رشد دانشگاه به منظور اجرای ایده‌های نوآورانه و ایجاد یک محصول قابل تجاری‌سازی

۳-۲- استفاده مؤثر از فضای پژوهشی دانشکده‌ها

۳-۳- صدور مجوز تشکیل شرکت مجازی تحت حمایت مرکز رشد دانشگاه به‌عنوان یک شرکت spin off دانشگاهی

۳-۴- معرفی گروه پژوهشی دانشجویی مزبور به‌عنوان شرکت تحت حمایت مرکز رشد به صندوق‌های حمایتی ملی و خصوصی در جهت حمایت از طرح تجاری‌سازی و تولید محصول

۳-۵- بهره‌مندی از حق مالکیت معنوی طرح جهت تشکیل شرکت حقوقی و تولید انبوه محصول فناورانه مزبور

۳-۶- پذیرش و استقرار در مرکز رشد دانشگاه در صورت تشکیل شرکت حقوقی

ماده ۴- مالکیت معنوی طرح

۱- علی‌رغم تأمین همه منابع مالی حمایت از طرح توسط دانشکده و مرکز رشد، در صورت انجام صحیح و موفق طرح و وجود زمینه برای تولید و عرضه انبوه محصول موردنظر، در صورت فروش دانش فنی و یا تشکیل شرکت حقوقی مالکیت معنوی طرح با شرایط ذیل تقسیم خواهد شد.

۱. ۲۰٪ متعلق به دانشگاه خواهد بود.

۲. حداقل ۱۰٪ متعلق به عضو هیئت‌علمی طرح خواهد بود.

۳. مابقی مالکیت معنوی طرح مطابق درصدهای توافق شده قبل از انجام طرح متعلق به اعضای دانشجویی گروه خواهد بود.

۲-۴- استفاده از مالکیت معنوی طرح به هر طریق مستلزم تأیید کتبی مرکز رشد خواهد بود و در صورتی که اعضای گروه به صورت فردی یا گروهی اقدام به فروش مالکیت معنوی و یا تشکیل شرکت و استفاده از نتایج طرح نمایند متخلف محسوب می‌شوند و مرکز رشد می‌تواند نسبت به استفاده از نتایج طرح شکایت حقوقی و ادعا نماید.

۳-۴- در صورتی که واگذاری مالکیت معنوی طرح منجر به تشکیل شرکت مشترک با سرمایه‌گذاران گردد، سهام متعلق به مالکیت معنوی متناسب با بند ۴-۱ تقسیم خواهد شد.

۴-۴- در صورتی که برخی از اعضای گروه نتوانند و یا نخواهند در اجرای طرح شریک باشند؛ در صورت رضایت همه اعضای دانشجویی، درصد سهام می‌تواند نسبت به توافق قبل از انجام طرح تغییر نماید. در صورتی که اکثریت اعضای دانشجویی نسبت به عدم انجام تعهدات یک فرد اعتراض داشته باشند مرکز رشد دانشگاه، مرجع رسیدگی به اعتراض می‌باشد و تصمیم مرکز در خصوص تقسیم مالکیت معنوی طرح لازم‌الاجرا خواهد بود.

ماده ۵- نحوه حمایت دانشگاه

۱-۵- حمایت مالی در این طرح‌ها فقط شامل خرید قطعات و خدمات موردنیاز محصول موردنظر می‌باشد و به هیچ‌وجه شامل هزینه‌های پرسنلی اعضای گروه نخواهد بود.

۲-۵- در این طرح محصولات مورد حمایت دانشکده و دانشگاه قرار می‌گیرند که پس از انجام طرح، قابلیت فروش دانش فنی و یا سرمایه‌گذاری و تولید انبوه داشته باشند.

۳-۵- سقف و مقدار حمایت‌های مالی دانشکده و مرکز رشد محدود است و هر ساله بر اساس منابع تخصیص یافته توسط دانشگاه تعیین می‌گردد.

۴-۵- حمایت دانشکده‌ها در این طرح‌ها شامل هدایت علمی یک عضو هیئت‌علمی، استفاده از فضای پژوهشی و پرداخت حداقل ۳۰٪ هزینه تأمین قطعات و خدمات موردنیاز طرح خواهد بود.

۵-۵- حمایت مرکز رشد در این طرح‌ها شامل پرداخت مابقی هزینه‌های تأمین قطعات و خدمات موردنیاز طرح و همچنین حمایت‌های آموزشی و معنوی از گروه به‌عنوان شرکت مجازی خواهد بود.

۶-۵- ۲۰٪ از مبلغ طرح به صورت تنخواه‌گردان در اختیار عضو هیئت‌علمی قرار می‌گیرد و پس از ارائه گزارش و تأیید حمایت‌کننده به هزینه قطعی منظور خواهد شد.

۷-۵- در صورتی که حمایت‌کننده پیشرفت مطلوب طرح را تأیید ننماید پس از ارسال یک اخطار کتبی و بررسی دلایل مجری می‌تواند مرکز رشد می‌تواند طرح را در هر مرحله متوقف نماید.

۵-۸- طرح‌هایی که در مرحله اول حمایت، موفق به کسب نتیجه تعهد شده گردند در مراحل بعدی طرح تجاری‌سازی مورد حمایت و اولویت مرکز رشد خواهند بود.

ماده ۶- سایر موارد

۶-۱- مرکز رشد دانشگاه بر اساس امکانات خود، امکانات اداری و پرسنلی خاصی را برای هدایت طرح‌ها و حمایت از گروه‌های پژوهشی دانشجویی اختصاص خواهد داد.

۶-۲- کلیه مکاتبات اداری این گروه‌ها با بیرون از دانشگاه منحصرأ باید از طریق مرکز رشد دانشگاه علم و صنعت ایران انجام گردد.

۶-۳- شرکت‌های مجازی بااطلاع و تأیید قبلی مرکز رشد به‌غیراز انجام طرح مصوب می‌توانند فعالیت‌های درآمدزای دیگری نیز انجام دهند؛ اما فعالیت‌های درآمدزای متفرقه نباید بر اجرای طرح مصوب در زمان تعیین‌شده تأثیر منفی داشته باشد.

۶-۴- مرکز رشد بر اساس مقررات خود اقدام به عقد قرارداد با نهادها و سازمان‌های حقوقی جهت واگذاری به گروه‌های پژوهشی دانشجویی خواهد نمود. قراردادهایی که مرکز رشد جهت واگذاری به گروه‌های پژوهشی دانشجویی مشمول این طرح منعقد می‌نماید، تابع مقررات مالی و معاملاتی دانشگاه و مرکز رشد خواهند بود.

۶-۵- در صورتی که گروه نسبت به اجرای طرح اولیه انصراف دهد کلیه حقوق مادی و معنوی ایده و طرح انجام‌شده متعلق به دانشگاه می‌باشد و هیچ‌یک از اعضای گروه نه‌تنها حق استفاده شخصی از ایده یا نتایج به‌دست‌آمده را ندارند بلکه در صورتی که موجب استفاده غیر از مالکیت معنوی دانشگاه گردند متخلف محسوب خواهند شد.

۶-۶- تخلف فردی یا گروهی از این آیین‌نامه به‌منزله سوءاستفاده از نام دانشگاه علم و صنعت ایران می‌باشد و دانشگاه می‌تواند متخلف یا متخلفین را مورد تعقیب قانونی قرار دهد.

ماده ۷- اختتامیه

این آیین‌نامه در ۷ ماده، ۳۵ بند و یک تبصره در جلسه مورخ ۱۳۹۵/۲/۲۶ مرکز رشد فناوری دانشگاه علم و صنعت ایران مورد تصویب قرار گرفت.

شیوه‌نامه حمایت از شرکت‌های دانش بنیان

در دانشگاه علم و صنعت ایران

مقدمه

به منظور استفاده هرچه بیشتر از ظرفیت‌ها و توانایی‌های موجود در دانشگاه و تلاش در جهت تجاری‌سازی دستاوردهای فناورانه دانشگاهی، شرکت‌های دانش‌بنیان که توسط دانشگاهیان ایجاد می‌گردد، به موجب این شیوه‌نامه مورد حمایت قرار می‌گیرد. لازم به ذکر است که این شیوه‌نامه برای حمایت از شرکت‌هایی است که مطابق با ماده ۲۲ «قانون الحاق برخی مواد به قانون تنظیم بخشی از مقررات مالی دولت» مصوب مجلس شورای اسلامی به تاریخ ۴/۱۲/۱۳۹۳ و «آیین‌نامه اجرایی قانون حمایت از شرکت‌ها و مؤسسات دانش‌بنیان» مصوب هیئت وزیران به تاریخ ۲۱/۸/۱۳۹۱ به‌عنوان شرکت دانش‌بنیان تأسیس شده‌اند و مواردی که در این شیوه‌نامه مسکوت مانده تابع قانون و آیین‌نامه‌های مربوطه می‌باشد.

الف- شرکت دانش بنیان: شرکت‌ها و مؤسساتی که در زمینه «گسترش و کاربرد اختراع و نوآوری» و «تجاری‌سازی نتایج تحقیق و توسعه شامل (طراحی و تولید کالا و خدمات) در حوزه فناوری‌های برتر و باارزش افزوده بالا» فعالیت می‌نمایند، شرکت یا مؤسسه دانش بنیان محسوب می‌شوند. شرکت‌های دانش بنیان خصوصی موضوع این شیوه‌نامه می‌باشند.

تبصره ۱: فعالیت‌هایی نظیر برگزاری و شرکت در همایش‌های علمی، خدمات کتابداری، آموزش و کارآموزی، فعالیت‌های عادی و روزمره نرم‌افزاری و سایر فعالیت‌هایی که هدف آن‌ها طراحی محصولات یا خدمات یا بهبود کیفیت آن‌ها نیست، از فعالیت‌های دانش بنیان به شمار نمی‌روند.

تبصره ۲: نمایندگی شرکت‌های خارجی و شرکت‌هایی که صرفاً واردکننده محصولات دانش بنیان می‌باشند و به امر تجارت می‌پردازند، از شمول این شیوه‌نامه خارج هستند.

تبصره ۳: مرجع تشخیص دانش بنیان بودن شرکت‌ها، معاونت علمی و فناوری ریاست جمهوری و یا نهاد تعیین شده و قوانین جاری برای این امر می‌باشد.

ب- دانشگاه: در این شیوه‌نامه منظور از دانشگاه، دانشگاه علم و صنعت ایران می‌باشد.

ج- معاونت پژوهشی و فناوری: در این شیوه‌نامه منظور، معاونت پژوهشی و فناوری دانشگاه علم و صنعت ایران می‌باشد.

د- دانشگاهیان علم و صنعت ایران: در این شیوه‌نامه منظور اساتید، دانشجویان، دانش‌آموختگان، کارشناسان و بازنشستگان هیأت علمی و غیر هیأت علمی می‌باشد.

ماده ۲- اهداف دانشگاه در حمایت از شرکت‌های دانش بنیان

۱. ایجاد زمینه بهره‌برداری هرچه بیشتر از توانایی‌های دانشگاهیان علم و صنعت ایران در جهت ثروت آفرینی از دستاوردهای دانشی و پژوهشی
۲. تجاری‌سازی یافته‌های پژوهشی در سطح ملی و بین‌المللی
۳. قانونمند کردن فعالیت اعضای هیأت علمی در فعالیت‌های تجاری‌سازی
۴. حفظ ارتباط اعضاء هیأت علمی با دانشگاه در دوران بازنشستگی متناسب با شأن و جایگاه ایشان از طریق همکاری با شرکت‌های دانش بنیان
۵. تقویت ارتباط دانشگاه با صنعت

۶. اشتغال‌زایی تخصصی و حرفه‌ای برای دانش‌آموختگان دانشگاه

۷. شبکه‌سازی در حوزه‌های تخصصی و فناوری دانشگاه

ماده ۳- زمینه‌های فعالیت شرکت‌های دانش‌بنیان مورد حمایت دانشگاه

شرکت‌هایی مورد حمایت این شیوه‌نامه قرار می‌گیرند که ضمن تلاش برای تحقق اهداف مندرج در ماده ۲، حوزه فعالیت آن‌ها مستخرج از دستاوردهای آزمایشگاهی تحقیقاتی دانشگاه است و زمینه فعالیت آن‌ها از قبیل موارد ذیل باشد.

۱. تجاری‌سازی پژوهش‌های کاربردی و توسعه‌ای

۲. ارائه خدمات تخصصی و مشاوره‌ای برجسته (خدمات علمی، تحقیقاتی و فنی) در حوزه مهندسی و علوم پایه

۳. تولید محصولات با فناوری بالا

۴. انجام خدمات نظارتی بر پروژه‌های پژوهشی، اجرائی و مشاوره‌ای

۵. ارائه خدمات کارآفرینی و توسعه

۶. ارائه خدمات تخصصی توسعه محصول جدید

ماده ۴- شرایط شرکت‌های دانش‌بنیان جهت استفاده از مزایای این شیوه‌نامه

۱. حداقل ۱۰٪ سهام شرکت دانش‌بنیان، باید متعلق به اعضای هیأت علمی دانشگاه باشد.

تبصره ۱: علاوه بر اساتید، کارشناسان دانشگاه، دانشجویان و دانش‌آموختگان دانشگاه، افراد حقیقی و حقوقی غیردانشگاهی نیز در صورتی که مشمول قانون منع مداخله کارکنان در معاملات دولتی نباشند، می‌توانند سهامدار این شرکت‌ها باشند.

۲. موضوع فعالیت شرکت دانش‌بنیان باید در ارتباط با حوزه تخصصی عضو هیأت علمی سهامدار باشد.

۳. دارای نشان دانش‌بنیان بودن از مراجع ذی‌ربط مطابق تبصره ۳ بند الف ماده ۱ باشد.

تبصره ۲: شرکت‌هایی که بقیه شرایط را دارا باشند ولی نشان دانش‌بنیان را اخذ ننموده باشند، در صورتی که برای اخذ گواهی‌نامه فوق ثبت‌نام کرده باشند، برای مدت ۱ سال می‌توانند از مزایای این شیوه‌نامه استفاده نمایند در شرایط خاص این زمان می‌تواند تا ۲

سال افزایش یابد.

۴. حداقل ۶۰ درصد اعضای هیأت مدیره شرکت باید از دانشگاهیان علم و صنعت ایران شامل اساتید و دانش‌آموختگان باشند که حضور یک نفر عضو هیأت علمی در هیأت مدیره ضروری است.

۵. هبه ۰.۷٪ از سهام شرکت دانش بنیان به صورت سهام ممتاز به دانشگاه به عنوان حق مالکیت فکری دانشگاه با شرایط ذیل:

الف) دانشگاه در سود و زیان سهام شرکت سهیم نخواهد بود.

ب) ۰.۲٪ درآمد سالانه شرکت (وصولی، نقدی و غیر نقدی) متعلق به دانشگاه خواهد بود.

ج) بازرسی رسمی شرکت توسط دانشگاه معین خواهد شد.

تبصره ۳: هبه سهام مندرج در این بند لازم است به صورت رسمی انجام پذیرد.

ماده ۵- دبیرخانه اجرایی شیوه‌نامه

به منظور ارزیابی شرایط متقاضیان و پذیرش آنان و اجرای این شیوه‌نامه کمیته‌ای مرکب از ۷ عضو شامل:

معاون پژوهش و فناوری (رئیس کمیته)، معاون اداری و پشتیبانی، مدیر دفتر همکاری‌های علمی، صنعتی و فناوری، مدیر مرکز رشد، مدیر دفتر توسعه فناوری، تجاری‌سازی و کارآفرینی (دبیر کمیته) و ۲ نفر عضو هیأت علمی صاحب نظر به پیشنهاد معاون پژوهشی و تأیید رئیس دانشگاه که با حکم رئیس دانشگاه منصوب می‌شوند تشکیل و مسئولیت اجرای مصوبات این کمیته به عهده معاون پژوهش و فناوری دانشگاه خواهد بود.

ماده ۶- حمایت‌های دانشگاه از شرکت‌های دانش بنیان

در صورتی که یک شرکت دانش بنیان، شرایط مندرج در مواد ۳ و ۴ را دارا باشد، به شرح ذیل مورد حمایت دانشگاه قرار می‌گیرد.

۱- تا زمانی که دانشگاه سهامدار شرکت دانش بنیان می‌باشد، این شرکت در تبلیغات، بازاریابی و یا معرفی شرکت در مجامع مختلف می‌تواند از عنوان «شرکت وابسته به دانشگاه علم و صنعت ایران» استفاده نماید.

تبصره ۱: در صورتی که محصولات اعم از سخت‌افزاری و نرم‌افزاری موجب تضعیف سابقه و

شهرت دانشگاه گردد، استفاده از نام دانشگاه در معرفی شرکت به صورت «شرکت وابسته به دانشگاه علم و صنعت ایران» مجاز نیست. مسئولیت هرگونه سوءاستفاده از نام دانشگاه علم و صنعت ایران به عهده مدیرعامل و صاحبان امضای تعهدآور شرکت می‌باشد.

۲- دانشگاه مجاز است فضایی برای دفتر مرکزی این شرکت‌ها تأمین و به قیمت کارشناسی و ترجیحی در اختیار شرکت قرار دهد.

تبصره ۲: در صورتی که دانشگاه نتواند فضایی مستقل برای شرکت در دانشگاه در نظر بگیرد، تسهیلات لازم را جهت استفاده از امکانات دفتری که در مرکز رشد دانشگاه به همین منظور در نظر گرفته شده است را فراهم می‌آورد.

تبصره ۳: استفاده از فضای در اختیار شرکت در دانشگاه به صورت سالانه بوده و پس از گزارش بازرس رسمی در خصوص تداوم شرایط مواد ۳ و ۴ این شیوه‌نامه، استفاده آن برای سال بعد تمدید خواهد شد. دانشگاه امکاناتی از قبیل آب، برق، تلفن، سیستم سرمایش، گرمایش و امکانات آزمایشگاهی در اختیار ایشان قرار می‌دهد و بر اساس قرارداد فی‌مابین، هزینه‌های مترتب را از ایشان اخذ می‌نماید.

۳- بخشی از عواید حاصل از سهام ممتاز دانشگاه مربوط به شرکت دانش بنیان با تشخیص هیأت رئیسه به دانشکده مربوطه برای توسعه آزمایشگاهی که مبدأ تولید فناوری و زایش شرکت دانش بنیان بوده است و یا دیگر آزمایشگاه‌های تحقیقاتی دانشکده تخصیص می‌یابد.

۴- این گونه شرکت‌ها از همکاری بین بخش تحقیقات و توسعه شرکت و آزمایشگاه در اختیار عضو هیأت علمی مربوطه صرفاً در جهت تحقیقات و توسعه فناوری برخوردار خواهند بود.

۵- شرکت دانش بنیان می‌تواند تعدادی از متقاضیان تحصیل در مقاطع تحصیلات تکمیلی را جهت بورس تحصیلی معرفی و حمایت نماید. در صورت تأیید تحصیل این گونه از دانشجویان توسط مراجع ذی‌ربط دانشگاه و اشتغال به تحصیل آنان و در صورتی که استاد راهنمای ایشان، عضو هیأت علمی سهامدار همان شرکت باشد، این گونه از دانشجویان تا سقفی که هیأت رئیسه مشخص خواهد نمود، ظرفیت تشویقی مازاد بر روبه فعلی تخصیص دانشجویان به اساتید محاسبه خواهد شد.

۶- هرگونه معامله واحدهای دانشگاهی با این گونه شرکت‌ها در چارچوب قوانین و مقررات، از اولویت برخوردار است.

۷- دانشگاه مجاز است، شرکت‌های دانش بنیانی که به طریق فوق در آن‌ها سهامدار شده است، بدون رعایت تشریفات مناقصه و مزایده، قراردادهای تحقیقاتی، پژوهشی، توسعه فناوری و یا صنعتی مرتبط با موضوع فعالیت شرکت را عقد نماید.

۸- شرکت دانش بنیان به صورت شرکتی مستقل از تشکیلات دانشگاه اداره می‌شود. مسئولیت جذب و به‌کارگیری کلیه نیروهای شاغل در شرکت به عهده خود شرکت می‌باشد و دانشگاه

هیچ مسئولیتی در قبال آن ندارد. شرکت مکلف است اطلاعات مربوط به پرداخت حقوق قانونی افراد شرکت و انجام خدمات بیمه‌ای آن‌ها را هر ماه در اختیار بازرس شرکت قرار دهد. همه افراد شاغل در شرکت موظف به رعایت قوانین و مقررات دانشگاه و حفظ حرمت و شأن دانشگاه و دانشگاهیان هستند.

تبصره ۴: بازرس شرکت همراه اطلاعات مربوط به پرداخت حقوق قانونی افراد شرکت و انجام امور بیمه‌ای آن‌ها را از شرکت دریافت می‌نماید. عدم ارائه مدارک مذکور از طرف شرکت حداکثر تا سه ماه، سبب عدم بهره‌مندی شرکت از حمایت‌های این شیوه‌نامه می‌گردد.

ماده ۷- خروج دانشگاه از شرکت

در صورت گزارش رسمی بازرس دانشگاه (موضوع بند ۵، ماده ۴) مبنی بر عدم رعایت ضوابط این شیوه‌نامه و تصویب هیأت رئیسه، دانشگاه راساً سهام خود را مطابق قوانین و مقررات به فروش می‌رساند و شرکت دانش-بنیان از شمول حمایت این شیوه‌نامه خارج می‌گردد. در صورت انحلال شرکت هنگام تقسیم دارایی شرکت، پس از رد دیون قبلی و آتی به اشخاص ثالث، در زمان تسویه معادل ۷٪ دارایی باقیمانده شرکت، به دانشگاه تعلق دارد.

این شیوه‌نامه در ۷ ماده و ۱۰ تبصره در جلسه مورخ ۱۵/۲/۱۳۹۴ شورای پژوهشی دانشگاه تأیید و در جلسه مورخ ۱۳۹۵/۱۰/۱۴ هیأت امناء برای اجرا به صورت آزمایشی به مدت ۲ سال به تصویب رسید.

آیین نامه عقد قرارداد با شرکت های مستقر

در مرکز رشد واحدهای فناوری دانشگاه
علم و صنعت ایران

مقدمه

این آیین نامه به منظور حمایت از شرکت های مستقر در مرکز رشد دانشگاه علم و صنعت جهت شرکت در مناقصات و عقد قرارداد با سازمان ها و نهادهای دولتی تهیه شده است. مطابق این آیین نامه در صورتی که مرکز رشد صلاح بداند بجای شرکت های مستقر با سازمان های مختلف عقد قرارداد نموده و اجرای آن را مطابق این آیین نامه به شرکت های مستقر در مرکز رشد واگذار می نماید.

ماده ۱- تعاریف

قرارداد اصلی: منظور از قرارداد اصلی قراردادهای صنعتی، خدمات فنی و مهندسی یا آموزشی است که بین مرکز رشد دانشگاه علم و صنعت و سازمان‌های بیرون از دانشگاه جهت واگذاری به شرکت‌های مستقر در مرکز رشد منعقد می‌گردد.

قرارداد داخلی: منظور از قرارداد داخلی قرارداد بین مرکز رشد دانشگاه علم و صنعت و یک یا چند شرکت مستقر در مرکز رشد دانشگاه است.

اعتبار ضمانت: اعتباری است که مرکز رشد مطابق آیین‌نامه مربوطه برای شرکت‌های مستقر محاسبه و بر اساس اعتبار موجود انجام قراردادهای توسط شرکت‌ها را تضمین می‌نماید.

بالاسری: منظور از بالاسری در این آیین‌نامه درصدی از مبلغ قرارداد اصلی است که به دانشگاه اختصاص تعلق خواهد یافت.

ماده ۲- شرایط عقد قرارداد اصلی

۱-۲- موضوع قرارداد اصلی مرکز رشد دانشگاه با سازمان‌های بیرونی باید در راستای اهداف مرکز (طراحی و ساخت، تولید محدود، ارائه خدمات مهندسی یا آموزشی تخصصی در زمینه فعالیت‌های شرکت‌های مستقر در مرکز رشد) بوده و توسط یک یا چند شرکت مرتبط با مرکز قابل انجام باشد.

۲-۲- موضوع قرارداد اصلی می‌تواند توسط شرکت‌ها پیشنهاد گردد؛ اما مدیر مرکز رشد باید موضوع قرارداد و توانمندی شرکت مربوطه در انجام قرارداد را بررسی و تأیید نماید.

۳-۲- قرارداد اصلی مرکز با سازمان‌های خارجی باید مطابق آیین‌نامه مالی و معاملاتی دانشگاه تنظیم گردد. لذا در صورت پیشنهاد موضوع قرارداد توسط شرکت‌ها، مذاکرات عقد قرارداد باید با هماهنگی مدیر مرکز انجام گردد.

ماده ۳- شرایط شرکت‌ها جهت انجام قرارداد داخلی

۱-۳- شرکت‌ها جهت عقد قرارداد داخلی باید دارای شخصیت حقوقی ثبت‌شده معتبر و شناسه ملی فعال در اداره ثبت شرکت‌ها باشند.

۲-۳- شرکت‌ها در صورتی می‌توانند طرف انجام قرارداد باشند که مطابق آیین‌نامه مربوطه پیوست دارای اعتبار کافی جهت انجام قرارداد باشند.

۳-۳- عقد قرارداد داخلی با شرکت‌های مستقر به صورت مشروط و منوط به ادامه قرارداد اصلی با کارفرما خواهد بود.

۳-۴- شرکت‌های طرف قرارداد باید دارای پرونده مالیاتی و بیمه تأمین اجتماعی فعال باشند و کسورات قانونی قراردادهای مرکز با شرکت‌ها تابع قوانین جاری است. همچنین تسویه حساب قرارداد داخلی (پرداخت قسط آخر و کسورات قرارداد) منوط به ارائه تسویه حساب مالیات و بیمه خواهد بود.

۳-۵- مرکز رشد به صورت مستمر بر حسن اجرای موضوع قرارداد توسط شرکت نظارت می‌نماید. اگر مرکز رشد در حین مدت قرارداد عدم صلاحیت شرکت مورد نظر را احراز نماید؛ به منظور انجام تعهدات دانشگاه نسبت به کارفرمای قرارداد اصلی، می‌تواند قرارداد داخلی را لغو و به شخصیت حقیقی یا حقوقی دیگر واگذار نماید.

۳-۶- وجوه دریافتی قراردادهای اصلی به حساب درآمدهای اختصاصی معرفی شده توسط دانشگاه واریز می‌شود.

۳-۷- پرداخت به شرکت‌های طرف قرارداد داخلی از محل وجوه دریافتی بر اساس قرارداد فی‌مابین و با کسر کلیه کسورات قانونی انجام می‌شود.

۳-۸- شرکت‌های طرف قرارداد داخلی موظفانند قرارداد فی‌مابین را در دفاتر رسمی خود ثبت و در مقابل مراجع ذیصلاح قانونی پاسخگو باشند. کلیه هزینه‌های قانونی از قبیل بیمه و مالیات مربوط به قراردادهای داخلی به عهده شرکت‌های طرف قرارداد بوده و مرکز رشد مسئولیتی در قبال این هزینه‌ها نخواهد داشت.

ماده ۴- بالاسری

۴-۱- دانشگاه مطابق جدول زیر از وصولی قراردادهای منعقد شده جهت واگذاری به شرکت‌ها درصدی را به‌عنوان بالاسری کسر می‌نماید. شرکت‌ها موظفانند در محاسبه قیمت پیشنهادی برای قرارداد اصلی هزینه بالاسری دانشگاه را مطابق جدول زیر محاسبه نمایند.

جدول درصد بالاسری مرکز رشد از قراردادها

ردیف	مبلغ قرارداد (میلیون ریال)		درصد بالاسری
	از	تا	
۱	۰	۵۰۰	۱۰٪
۲	۵۰۱	۲۰۰۰	۸٪ و حداقل ۵۰ میلیون ریال
۳	۲۰۰۱	۵۰۰۰	۶٪ و حداقل ۱۷۰ میلیون ریال
۴	۵۰۰۱	به بعد	۵٪ و حداقل ۳۵۰ میلیون ریال

ماده ۵- صدور ضمانتنامه و اعتبارسنجی

۵-۱- جهت عقد قرارداد اصلی با کارفرمایان؛ دانشگاه به درخواست مدیر مرکز رشد ضمانت‌های مختلف از قبیل ضمانت پیش‌پرداخت، ضمانت حسن انجام تعهدات و یا ضمانت‌نامه شرکت در مناقصات را به صورت ضمانت‌نامه‌های اداری با مبلغ و ذینفع مشخص صادر می‌نماید.

۵-۲- صدور ضمانت‌نامه بر اساس سقف اعتبار هر شرکت نزد مرکز رشد صادر می‌گردد. مرکز رشد موظف است بر اساس آیین‌نامه‌ای که تعیین اعتبار شرکت‌های مستقر در مرکز رشد (پیوست) اعتبار هر شرکت جهت صدور ضمانت‌نامه را بررسی نموده و با در نظر گرفتن ضریب خطر نوع ضمانت‌نامه نسبت به صدور ضمانت‌نامه اداری برای قراردادها در محدوده اعتبار آن شرکت اقدام نماید.

۵-۳- مرکز رشد موظف است قبل از امضاء قرارداد اصلی با کارفرمایان، اعتبار شرکت‌های مجری را بررسی نماید.

۵-۴- مرکز رشد می‌تواند با رعایت موازین قانونی و مطابق آیین‌نامه پیوست اعتبار شرکت‌های مستقر در مرکز رشد را افزایش دهد.

۵-۵- مبنای صدور ضمانت‌نامه اداری برای شرکت‌ها اعتبار باقیمانده هر شرکت مطابق آیین‌نامه پیوست می‌باشد.

۵-۶- در صورت عودت ضمانت‌نامه‌های صادرشده برای هر قرارداد و یا دریافت نامه انجام کلیه تعهدات قرارداد توسط کارفرما کلیه اعتبارهای مصرف‌شده هر شرکت آزاد گردیده و شرکت می‌تواند از اعتبار آن در انجام قراردادهای بعدی استفاده نماید.

۵-۷- اگر بیش از یک شرکت مجری قراردادهای مرکز رشد باشند. هر یک از شرکت‌ها باید

۱/۲ برابر سهم اشتراک در قرارداد داخلی نزد مرکز رشد اعتبار داشته باشند.

ماده ۶- نحوه انجام قراردادها

۶-۱- مرکز رشد پس از عقد قرارداد اصلی یک قرارداد داخلی با شرکت مستقر در مرکز رشد عقد نموده و نماینده شرکت موردنظر را به‌عنوان نماینده خود به کارفرما معرفی می‌نماید.

۶-۲- معرفی نماینده مجری به کارفرما صرفاً جهت هماهنگی و پاسخگویی در امور فنی و تخصصی قرارداد است. لکن کلیه مراودات مالی و اداری با کارفرما که دارای بار مالی باشد صرفاً از طریق مرکز رشد انجام می‌گردد.

۶-۳- وصولی قراردادهای منعقد شده به نیابت از شرکت‌های مستقر در مرکز رشد پس از کسر بالاسری و کسورات قانونی با توجه به اعتبار شرکت نزد مرکز؛ بسته به نوع وصولی به شکل زیر به شرکت‌ها پرداخت خواهد شد.

الف- پیش‌پرداخت- در صورت داشتن اعتبار برابر با مبلغ پیش‌پرداخت و یا حداکثر به میزان اعتبار شرکت در مرکز رشد.

ب- پرداخت قسط آخر (مبلغ بالای ۸۵٪ قرارداد) و کسورات قانونی- در صورت ارائه تسویه‌حساب مالیات و بیمه توسط شرکت طرف قرارداد.

این آیین‌نامه شامل ۶ ماده و یک جدول در جلسه مورخ ۹۵/۳/۱۶ هیئت‌رئیس دانشگاه علم و صنعت ایران موردبررسی و تصویب قرار گرفت.

آیین‌نامه اجرایی تعیین اعتبار شرکت‌های مستقر

در مرکز رشد واحدهای فناوری دانشگاه
علم و صنعت ایران

مقدمه

این آیین‌نامه بر اساس پیوست شماره ۲ ششمین نشست دوره چهارم هیئت‌امنای دانشگاه علم و صنعت ایران مورخ ۱۳۸۶/۷/۱۸ در خصوص نحوه پرداخت اعتبارات حمایتی به شرکت‌های مستقر در مرکز رشد دانشگاه تهیه و تصویب می‌گردد.

ماده ۱- تعاریف

اعتبار: بر اساس این آیین‌نامه به شرکت‌هایی که در مرکز رشد دانشگاه علم و صنعت ایران پذیرفته‌شده و یا پذیرفته خواهند شد اعتبار حمایتی و ضمانت اختصاص داده می‌شود.

اعتبار حمایتی: اعتباری است که ما به ازای آن مرکز به شرکت‌های مستقر مطابق این آیین‌نامه خدمات یا تسهیلات ارائه می‌نماید.

اعتبار ضمانت: اعتباری است که مطابق این آیین‌نامه دانشگاه با پیشنهاد مرکز رشد برای عقد قرارداد قابل‌واگذاری به شرکت‌ها ضمانت‌نامه اداری با مصارف ذکرشده در این آیین‌نامه صادر می‌نماید.

اعتبار پایه: اعتباری است که در ابتدای پذیرش شرکت مستقر برای آن شرکت در نظر گرفته می‌شود.

ماده ۲- اعتبار حمایتی

۱-۲- اعتبار حمایتی شرکت‌های پذیرفته‌شده در مرحله پیش رشد مبلغ ۶۰ میلیون ریال برای مدت ۶ ماه می‌باشد. و در صورت تمدید مرحله پیش رشد به نسبت مدت تمدیدشده، اعتبار شرکت مزبور افزایش می‌یابد.

۲-۲- اعتبار حمایتی شرکت‌های پذیرفته‌شده در مرحله رشد مبلغ ۱۸۰ میلیون ریال در هر سال استقرار در مرکز رشد می‌باشد که در صورت رضایت مدیر مرکز از عملکرد شرکت‌ها در هر سال با عقد قرارداد به شرکت‌ها اختصاص داده می‌شود. اعتبار استفاده‌نشده در هر سال قابل‌انتقال به سال‌های بعد نیست.

۳-۲- مدت‌زمان استفاده از اعتبار حمایتی به شرکت‌ها برای مرحله پیش رشد حداکثر ۹ ماه و برای مرحله رشد حداکثر ۳ سال (جمعا ۳/۵ سال) خواهد بود و در صورت تمدید استقرار در مرکز، اعتبار حمایتی شرکت‌ها اضافه نمی‌شود.

۴-۲- اعتبار حمایتی شرکت‌ها جهت استفاده از خدمات و تسهیلات زیر استفاده می‌گردد.

- اجاره فضای در اختیار شرکت بر اساس ارزیابی رسمی و نرخ مصوب شورای مرکز رشد

- ارائه خدمات عمومی به‌صورت شارژ ماهیانه بر اساس تصویب شورای مرکز رشد.

- ارائه خدمات تخصصی به شرکت به‌صورت موقت یا دائم بر اساس نرخ‌های اعلام‌شده توسط مدیر مرکز.

- هزینه کارکرد خطوط اختصاص داده شده تلفن های متعلق به دانشگاه به شرکتها در مدت استفاده از خط.

در صورتی که پس از هزینه های فوق شرکتها اعتبار مصرف نشده حمایتی داشته باشند می توانند جهت خرید ابزارآلات، تجهیزات و خدمات فنی مورد نیاز ایده محوری شرکت مصرف نمایند.

۲-۵- اعتبار مصرف شده حمایتی به صورت وام بدون کارمزد بوده و شرکتها به هنگام خروج از مرکز باید به صورت یکجا و یا در صورت موافقت مدیر مرکز به صورت اقساط دو ساله بازپرداخت نماید.

تبصره ۱- مرکز موظف است تضمین لازم به میزان ۱/۲ برابر اعتبار حمایتی جهت بازپرداخت اعتبار هزینه شده را از شرکتها اخذ نماید.

تبصره ۲- در صورتی که شرکت مستقر اعتبار حمایتی را یکجا بازپرداخت نماید؛ شورای مرکز رشد می تواند حداکثر ۲۰٪ اعتبار مصرف شده را به عنوان تخفیف در نظر بگیرد.

۲-۶- هزینه خدمات دریافتی از مرکز و اعتبار حمایتی مصرف شده باید بر اساس اصول حسابداری در دفاتر قانونی شرکت ثبت و اسناد آن به مرکز ارائه گردد.

۲-۷- پس از اتمام اعتبار حمایتی، شرکتها باید هزینه خدمات دریافتی مندرج در بند ۲-۴ را ماهانه به حساب اعلام شده توسط دانشگاه به عنوان درآمد اختصاصی واریز نمایند.

ماده ۳- اعتبار ضمانت

به منظور حمایت از شرکتها جهت اجرای قراردادهای پژوهش و فناوری سازمانها و شرکت های دولتی، مرکز رشد بر اساس " آیین نامه عقد قرارداد با شرکت های مستقر" و اعتبارسنجی شرکتها ضمانت نامه های اداری صادر می نماید. اعتبار شرکتها برای صدور ضمانت نامه اداری اعتبار ضمانت نامیده می شود.

۳-۱- اعتبار ضمانت به شرکت هایی اختصاص داده می شود که در مرحله رشد پذیرفته شده و دارای شخصیت حقوقی ثبت شده و کد شناسه ملی در اداره ثبت شرکت های تجاری باشند.

۳-۲- اعتبار پایه ضمانت برای هر شرکت مبلغ سیصد میلیون ریال خواهد بود.

۳-۳- در صورتی که بیش از یک شرکت مجری قراردادهای واگذار شده از طرف مرکز رشد باشند؛ به میزان ۱/۲ برابر نسبت مشارکت در انجام قرارداد از اعتبار آن شرکتها مصرف می گردد.

۳-۴- به ازای هرسال فعالیت مؤثر و موردقبول در مرکز رشد اعتبار ضمانت شرکت به میزان یکصد میلیون ریال افزایش می‌یابد.

۳-۵- در صورتی که یک یا چند عضو هیئت‌علمی سهام‌دار شرکت باشند؛ مدیریت دانشگاه بر اساس سازوکارهای تعریف‌شده و با صدور نامه کتبی می‌تواند اعتبار ضمانت یک شرکت را به میزان مشخص‌شده افزایش دهد.

۳-۶- مرکز رشد موظف است به میزان ۱/۵ برابر اعتبار تخصیص‌یافته مطابق این آیین‌نامه از شرکت‌ها سفته معتبر دریافت نماید. این سفته‌ها پس از تسویه حساب شرکت با مرکز عودت خواهد شد.

۳-۷- در صورت کمبود اعتبار، شرکت‌ها می‌توانند با ارائه اسناد مالی ذیل اعتبار ضمانت خود را افزایش دهند.

- به میزان سپرده درازمدت مسدود شده نزد بانک‌های معتبر به نفع دانشگاه علم و صنعت ایران

- به میزان ارزش اوراق قرضه دولتی به‌نحوی که از نظر حقوقی در صورت لزوم نقداً توسط دانشگاه قابل وصول باشد.

- به میزان ۸۰٪ ارزش اسناد ملکی که رسماً در رهن دانشگاه علم و صنعت ایران قرار گیرد.

- درخواست کتبی اعضای هیئت‌علمی به همراه نامه دانشگاه مبنی بر مجوز کسر از حقوق با مقدار مشخص.

۳-۸- اعتبار ضمانت متناسب با ضرایب تعیین‌شده (نسبت اعتبار مصرف‌شده از اعتبار ضمانت شرکت به مبلغ ضمانت‌نامه اداری صادرشده توسط دانشگاه) در جدول زیر مصرف می‌گردد.

ردیف	نوع ضمانت نامه اداری	ضریب
۱	ضمانت‌نامه اداری جهت شرکت در مناقصات	۰/۱
۲	ضمانت‌نامه اداری جهت حسن انجام تعهدات	۰/۲
۳	ضمانت‌نامه اداری جهت پیش پرداخت قرارداد	۱

۳-۹- مدیر مرکز رشد موظف است فقط در سقف اعتبار ضمانت مصوب این آیین‌نامه برای صدور ضمانت‌نامه اداری درخواست نماید. در صورت لزوم مدیر مرکز موظف است با ذکر دلایل و مستندات مجوزهای لازم را از مقام ذیصلاح دانشگاه کسب نماید.

۳-۱۰- در صورت عودت ضمانت نامه اداری و یا ارائه نامه رسمی مبنی بر پایان اعتبار ضمانت نامه؛ اعتبار شرکت به میزان اعتبار مصرف شده افزایش می یابد.

ماده ۴- سایر موارد

۴-۱- در صورتی که به هر دلیل استقرار شرکت در مرکز رشد متوقف گردد. اعتبار اعطاشده به شرکت صفر گردیده و شرکت برای تداوم اعتبار ضمانت نامه های جاری باید یکی از اسناد مالی مندرج در بند ۳-۷ را ارائه نماید.

۴-۲- در موارد خاص به پیشنهاد مدیر، شورای مرکز رشد می تواند اعتبار ضمانت یک شرکت را برای مدت حداکثر ۶ ماه به میزان حداکثر ۵۰٪ اعتبار موجود (به غیر از موارد بند ۳-۷) افزایش دهد.

۴-۳- در صورتی که یک قرارداد با کیفیت مناسب انجام گردد؛ به میزان ۰/۲ مبلغ قرارداد به اعتبار ضمانت شرکت اضافه می گردد.

۴-۴- هرگونه موارد پیش بینی نشده در این آیین نامه تابع مقررات جاری دانشگاه علم و صنعت ایران می باشد.

این آیین نامه شامل ۴ ماده، ۲۱ بند، یک تبصره و یک جدول در جلسه مورخ ۱۳۹۵/۳/۱۶ هیئت رئیسه دانشگاه علم و صنعت ایران مورد بررسی و به عنوان پیوست آیین نامه عقد قرارداد با شرکت های مستقر در مرکز رشد تصویب گردید.